

مرکز آموزشی

عنوان سند:

شالدون و مراقبتهای آن

کد سند: NO-BK-23

تهیه کننده:

فرزانه صالحی- محدثه صالحی

تتظیم کننده: فرحناز نریمیا
سوپروایزر آموزش سلامت

ویرایش: دوم تاریخ: 1400/1/20

4. در اسرع وقت با بخش همودیالیز تماس بگیرید.
در صورت مشاهده هریک از علائم زیر با پرستار یا پزشک تماس بگیرید:

- ☐ خونریزی، تورم، حساسیت در محل شالدون
- ☐ قرمزی و ترشحات زرد رنگ
- ☐ تب و لرز
- ☐ درد در محل شالدون

نکته:

&- به هیچ عنوان از شالدون جهت گرفتن نمونه خون و تزریق دارو استفاده نکنید.
&- استفاده طولانی مدت از شالدون احتمال بروز عفونها را افزایش میدهد.
&- شالدون گذاری مکرر باعث تنگی عروق در مسیر و گاها ایجاد تورم در نواحی فوقانی (سر و صورت) میشود.

حمام کردن و دوش گرفتن :

قسمت خارجی شالدون هرگز نباید در وان حمام غوطه ور شده و در آب فرو رود. دوش گرفتن بهترین روش است. اما اگر دوش گرفتن قبل از آمدن بیمار به دیالیز باشد، بهتر است پانسمان جدید به همراه پماد انتی بیوتیکی بر روی محل خروجی گذارده شود.

منابع: پوتر و پری/نفرولوژی 2015/پرستار و دیالیز

ویرایش: دوم تاریخ: 1400/1/20 صفحه:

برای انجام دیالیز نیاز به یک راه دسترسی عروقی است، دسترسی عروقی شامل دو دسته کلی است:

1. موقت یا کوتاه مدت شامل: شالدون
2. طولانی مدت یا دائمی شامل: فیستول و گرافت

شالدون چیست؟

کاتتر ورید مرکزی (شالدون)، از دو لوله صاف تشکیل شده است که از پهلوی هم وصل شده اند. سر این لوله ها داخل یک ورید بزرگ قرار داده میشود. در بیماران حاد و در مواردیکه بیمار بصورت اورژانسی نیاز به دیالیز دارد از آن استفاده میشود.

شالدون حدودا تا 6 هفته قابل استفاده است و این زمان کا فیست تا بیمار نسبت به گذاشتن فیستول یا گرافت اقدام کند چراکه:

شالدون یک راه موقت جهت دیالیز است

مراقبتهای شالدون در منزل:

- به هیچ وجه نباید شالدون را از محل آن بیرون بکشید.
 - بستهایی که به انتهای شالدون متصل شده اند را باز نکنید.
 - از هرگونه خم کردن شالدون خودداری کنید.
- در صورتیکه شالدون شما از محل خود خارج شد:
1. دراز بکشید.
 2. با یک دستمال تمیز مستقیم روی محل شالدون را محکم فشار دهید.
 3. یک کیسه یخ روی محل شالدون بگذارید.

ویرایش: دوم تاریخ: 1400/1/20